

SPLEEN

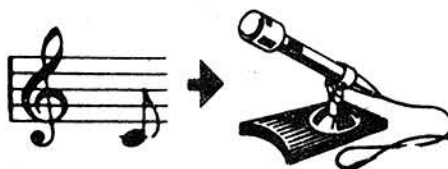
43



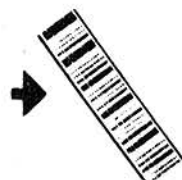
**THE LEGENDARY
PINK DOTS - LIVE**

VPRO

Radio Programma Administratie



B.U.M.A.



GRAMMOFOONPLATENPROGRAMMA

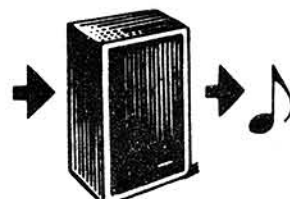
Dag : zondag

Titel: SPLEEN

Datum: 24 juli 1983

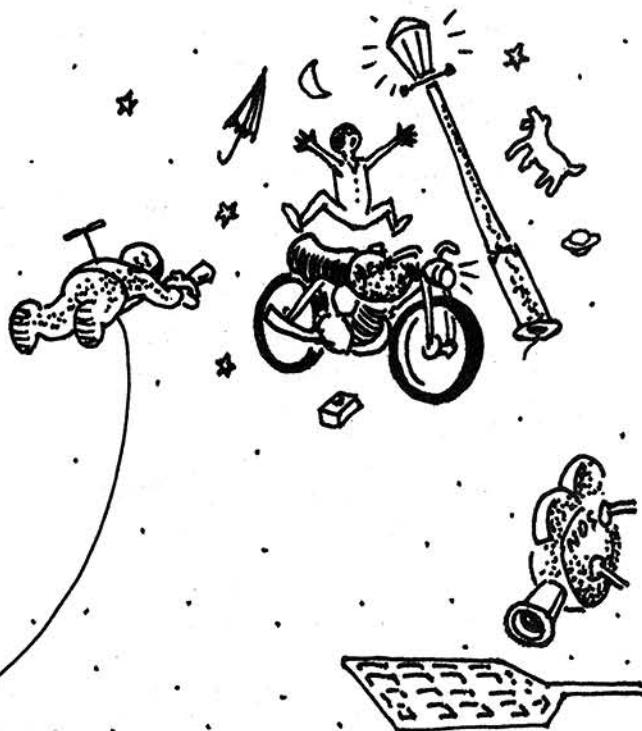
Tijd: 14.00 - 16.00 uur

Nr.	Titel plaat en naam uitvoerende(n)	Komponist	tijd	plaatmarn en nummer of eigen opname
14.02	Cover van de week			
1.	Motorbikin/Chris Spedding	Spedding	2'00	Passport RecPB600
2.	Motorbikin/Martha and the Muffins	"	2'00	Virgin 202837-320
14.10	Nieuwlichters			
3.	Weightless/Brian Eno	Eno/Lanois	4'20	Polydor 813535-1
4.	Ground Zero/Geoffrey	Landers	4'40	Local Anesth icR
5.	Wallies/Anne Clark	Clark/Harrow	4'00	Red Flame RF22
6.	Six reels of joy/Drem	Drem	3'15	Demo
14.30	Spleenconcert:LEGENDARY PINKDOTS		32'00	live
7.	Flowers for the silver man/City ghosts/love puppets/Neon gladiators/Arzhklahh Olgevezh Pruumptje Kurss.			
15.02	Hier en gunder			
8.	Song with tar/Hamz el din	trad.	4'10	Nonesuch H 72041
9.	Innocence and sience/Spandau Ballet	G.Kemp	4'00	Chrysalis 204514
15.15	Special: Black Sheep			
10.	Mutation/Black Sheep	Black Sheep	5'10	pre-release
11.	Creation/Black Sheep	Black Sheep	7'43	pre-release
15.30	Parels			
12.	Check it out/Dojoji	Dojoji	5'00	cassette
13.	Future/Glass Museum	Gold/Marsh/Mets	3'30	RGMrec.101776
14.	Let her go/Red	A.Redmond	3'15	RGMrec.101777
15.	Emotional blackmail/White Light	White light	3'40	Epic Rec.EPC A317
16.	Never stop/Echo and the Bunnymen	Sergeant/de Freitas	4'40	Korova RecKOW28T
15.55	Parel van de week			
17.	Sex and soul/Gabi Delgado	Delgado/Walton/Wittwer	5'20 98'03	Virgin VS 608-12



DE COVER VAN DE WEEK

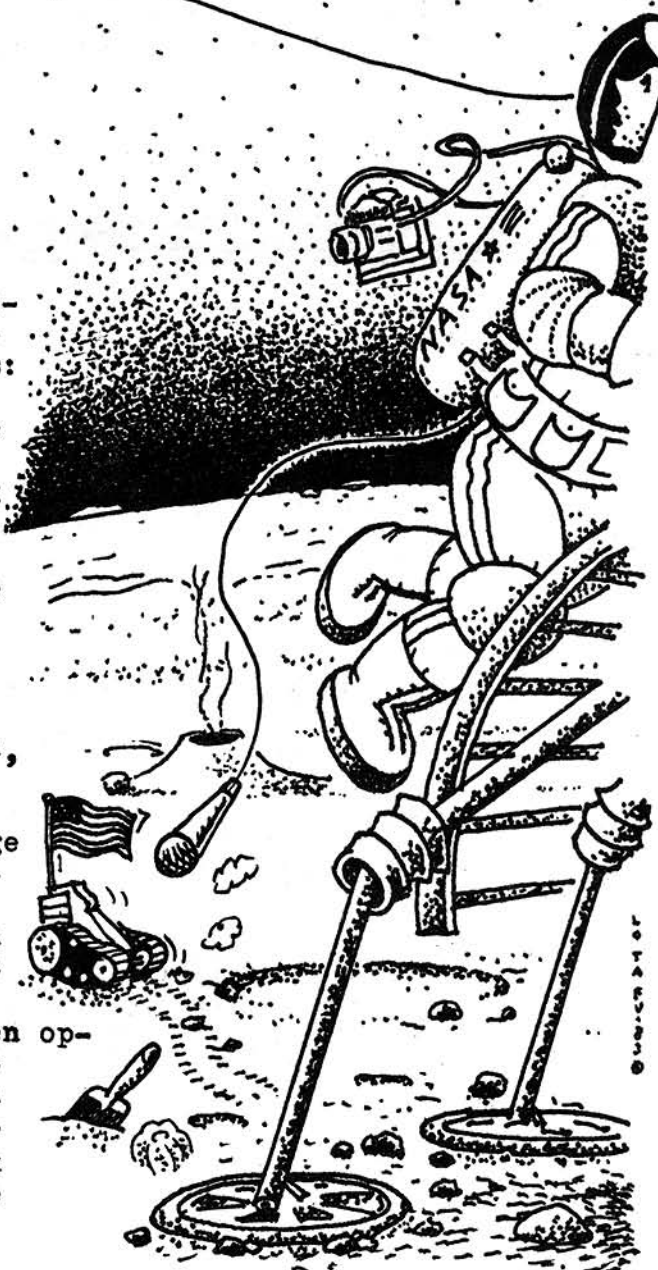
Spleen begon deze keer op de motorfiets, middels Chris Spedding's hit uit 1975 "Motorbikin". Eerst hoorde je deze Engelse gitarist zelf met een live-versie, van de elpee "Friday the 13th" (Passport Records PB 6007, 1981, import) en vervolgens weerklonk de wat snellere cover van Martha & The Muffins van de elpee "Trance and Dance" (Virgin 202837-320, Ariola) uit 1980. Aan het begin, bij de overgang en op het eind hoorde je motorgeluiden afkomstig van de elpee "Wow" van Moby Grape uit 1968, waar het nummer "Motorcycle Irene" op voor komt.



BRIAN ENO

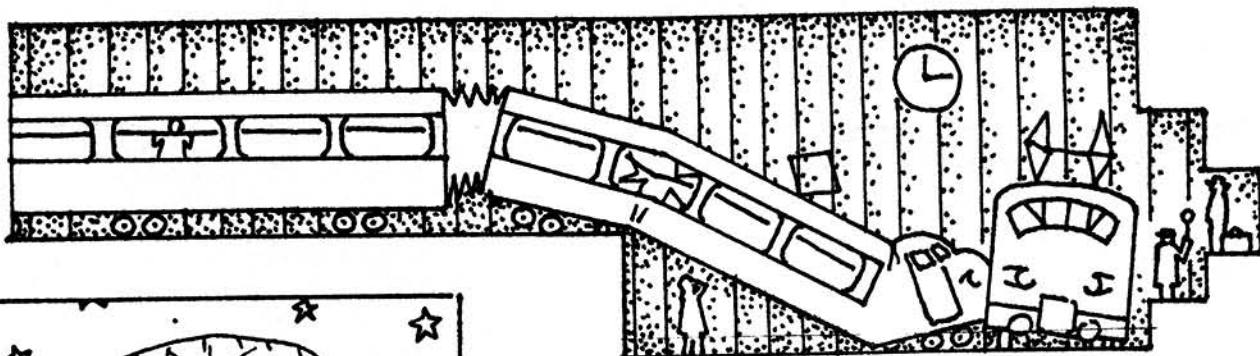
Vorige maand lieten we als voorproefje al een nummer van Brian Eno's nieuwe elpee "Apollo-Atmospheres & Soundtracks" (EG Records 813535-1, Polydor) horen. De elpee komt deze week uit, dus komen we er nog even op terug. In Spleen 38 hoorde je het eerste nummer van de b-kant, dat op de cassette "Guitar Piece" heette, maar op de elpee nu de titel "Silver Morning" meekreeg. Deze keer hoorde je "Weightless", met in de hoofdrol een muziekinstrument dat in Spleen maar weinig te horen is: de steelgitar.

"Apollo..." bevat 48 minuten instrumentale muziek gekomponerd door Brian Eno, Daniel Lanois en Roger Eno, die ook gedrieën de 12 tracks uitvoerden. De muziek werd gemaakt op verzoek van Al Reinert, een Amerikaan die bezig was met een documentaire over de maanlanding voor in de bioscopen. Reinert maakt daarbij uitsluitend gebruik van het NASA filmmateriaal, waarvan wel delen live op teevee waren te zien, maar dan altijd vergezeld van opfokkende kommentaarstemmen, en nooit zodanig gemonteerd en gepresenteerd dat die onwerkelijke werkelijkheid enigszins benaderd werd. In Reinerts montage hoor je alleen de stemmen van de astronauten, en krijg je de beelden op een groot scherm. Die aanpak sprak Brian Eno zeer aan. Blijkens zijn hoestekst, waarin hij uitlegt dat hij zich heeft laten inspireren door Reinert's denkbeelden bij het komponeren en nemen van de muziek: niet de spanning en het avontuur staan centraal, maar stemmingen en sferen die passen bij grensverleggende gebeurtenissen. Stemmige en sfeervolle muziek is dan ook Eno's specialiteit gebleken de laatste jaren.



HIER EN GUNDER

We begonnen deze keer met muziek uit Nubië, een streek aan de Rode Zee in Noord Soedan. Daar komt Hamza El Din, een oud-speler die een hele elpee vulde in de beroemde Explorer Series van het Nonesuch label, waar in Hier en Gunder al heel wat van weerklonk. De oud is een Arabisch snaarinstrument, maar op het easy swingende nummer dat we draaiden werd de z.g. tar bespeeld: een slaginstrument dat lijkt op een grote tamboerijn. Het nummer heet dan ook "Song with Tar" en komt voor op de elpee "Escalay: The Water Wheel" (H-72041, Sound Products). Uit de hoestekst (1971) van deze elpee blijkt, dat er ook in de traditionele muziek experimenten en vernieuwingen zijn waar te nemen, al zal dit de leek niet makkelijk vallen. Elders in dit nummer drukten wij voor deze keer de komplette hoestekst af.



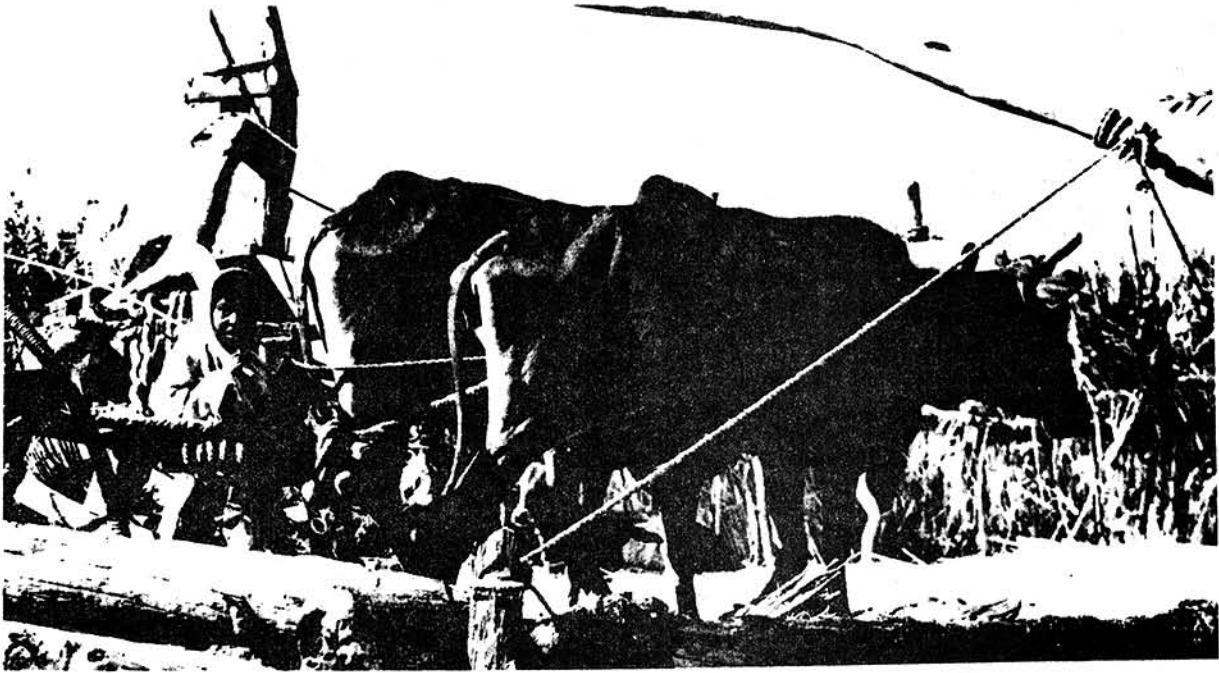
SPANDAU BALLET

Als tweede track in Hier en Gunder hoorde je "Innocence and Science" door Spandau Ballet, afkomstig van hun elpee "Diamond" (Chrysalis 204-514320, Ariola) uit begin '82. Gary Kemp bespeelt op dit sfeervolle nummer de Cheng, een snaarinstrument uit het Oosten (China?). Een sprekend voorbeeld van de verstrengeling van Westerse popmuziek en muziek uit "Verweghistan", zoals dat in Hier en Gunder bij voorkeur centraal staat. Spandau Ballet, opgericht in Londen in november 1979, boekte recentelijk grote successen met het titelnummer van hun derde elpee "True" (Chrysalis 205297-320, Ariola); op deze plaat maakt de groep echter geen uitstapjes meer in de richting van Hier en Gunder.



中国杂技艺术
从此结束了的历史中国杂技艺术
中国杂技艺术有着悠久的历史

Hoestekst elpee "Escalay:The Water Wheel"(Hier en gunder)



All too often we in the West tend to think of the musical traditions of Asia and the Middle East as static and unchanging. In fact, however, modifications and changes of emphasis in a musical style may produce enormous differences in musical tastes between one generation and another. Perhaps because the subtleties of Eastern music are less familiar to us, changes and developments in style seem less obvious to us than those dramatic stylistic changes which have occurred in the history of European music.

In the East as in the West, changes in musical style occur because certain musicians have something to say in a new way; a current tradition is expanded, and such changes are imitated and standardized by later musicians. It is particularly difficult to observe these changes in our own time, both in the East and West. We are too close to see the emergence of new tendencies in familiar traditions and, in the East, many of the traditional forms are giving way to the overwhelming prestige and all-pervasiveness of Western popular culture.

Once in a great while a musician appears who does more than simply keep alive the flame of some tradition. Hamza El Din is such a man. Born in Sudanese Nubia, he grew up in a culture rich in the sensuous, rhythmic music of the people of the Upper Nile. During the time he was studying engineering in Cairo, Hamza took up the oud (pronounced *ōd*), the principal instrument of Arabic classical music. The oud was not used by the people of Nubia, in fact, in Nubia's strict Muslim society the idea of music as a profession was practically unknown. Nevertheless, while holding down full-time jobs, Hamza began studying music formally at the Conservatory of Music in Cairo. During this time and during subsequent study in Rome, he began to evolve new musical forms by drawing the moods and colors of Nubian music into the vast technical and aesthetic structure of Arabic classical music. The result is not a loose amalgamation of two variant forms of music but an entirely new mode of expression. What is especially significant in Hamza El Din's work is his full command of the technical possibilities of the oud combined with new musical patterns and ideas, growing out of the vocal music and drumming of traditional Nubia.

The best example of Hamza El Din's unique style is the haunting and compelling *Escalay* or *Water Wheel*. To the rural peoples living along the banks of the Nile where temperatures can rise as high as 140°, no life is possible without water. The narrow fields along the banks of the river are irrigated by large wooden water wheels, turned by oxen. In order to keep the oxen moving, someone must sit behind them on the wheel and periodically urge on the animals in the heat, a task which most often falls to young boys or old men.

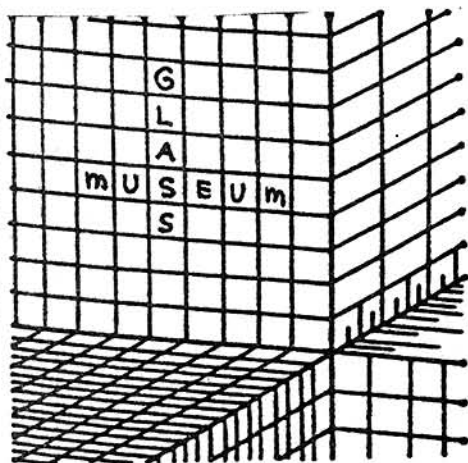
Water Wheel is a complete description of the experience of the boy who keeps the water wheel going. He rises early, before dawn, and begins, sleepily, to hitch up the oxen, adjusting the tension so that both animals are pulling equal weight. As the wheel slowly begins to move, the huge wooden gears of the wheel creak and groan. Gradually, lulled by the warmth of the morning sun, the movement and the sound of the wheel, the boy tending the oxen begins to hum to himself. As the wheel turns more quickly and strongly, he begins singing more loudly, merging the sound of his own voice with that of the wooden gears. Eventually even his song is lost in the drone of the wheel. One gear, like one note, meshes with the other gears, and increasingly complex overtones develop like the movements of a great fugue. And the fugue grows, like waves from a pebble dropped into the water. The waves move out, touch the shore and return, making new waves until all the water is ruffled and moving. Soon the boy sitting on the water wheel becomes entranced, hypnotized by the insistent song of the wheel and he sits staring vacantly into space, only awakened from his trance by someone calling to him to keep the animals moving. In this work, Hamza El Din demonstrates clearly his mastery of the oud and his innovations in the use of this instrument. Note especially that while he plucks the bass string continually in one rhythm, he hammers with the left hand on two other strings, and uses alternatively the remaining strings to set the pattern of the melody against the other rhythms. This creates a harmonic whole which describes perfectly in musical terms the hypnotic humming of the water wheel.

I Remember is the original title of a melody composed by the famous Egyptian musician Mohammed Abdul Wahab for Um Kalthoum, the great matriarch of Arabic song. Mohammed Abdul Wahab intended his composition to be an example of the new popular music of Egypt, and he thought of it in terms of new instrumental combinations using electric guitars. In this recording of the melody, Hamza El Din is attempting to tell his friend and mentor that the old classical style of the oud is still the best setting for his songs.

The last selection on the record, *Song with Tar*, is drawn from the traditional folk music of Nubia. In its traditional setting in Nubia, a group of men would gather, accompanying their singing with intricate hand-clapping patterns and with tars—the large single-headed hoop drums, much like large tambourines, which are indigenous to Nubia.

The song is set in the style of Nubian popular music of about 60 or 70 years ago, which most Nubians think of as a time of peace and remember with much fondness. In this particular song, popular in those times, one's beloved is compared to a gay and colorful parrot.

—ROBERT GARFIAS



RED

Onder deze naam startte voornoemde Anthony James Redmond van Glass Museum zijn solo-karri re, met als eerste wapenfeit de single "Let her go"/"Taking Pictures", geproduceerd door wederom Andy Gold en uit via RGM Records (101777, VIP Records). We draaiden het pakkende "Let her go".

Anthony James Redmond genoot tot zijn 19de een klassieke muzikopleiding (o.a. trompet); toen stortte hij zich in het wereldje van de moderne muzikmakers (op basgitaar) en toerde al snel met een funkband door heel Europa. Vervolgens werd hij beheerder van een geluidsstudio en kwam in contact met muzikanten als Peter Gabriel, Johnny Warman en zijn Glass Museum-vrienden. Zijn solowerk ligt duidelijk in het verlengde van Glass Museum: licht electonisch en harmonieus; muziek die in Spleen regelmatig valt te beluisteren.

Deze Londense formatie ontstond in 1981, met Andy Gold-keyboards, electronics, voice; Walter Mets-percussion-electronics en Anthony James Redmond-leadvocals-electronics. Deze laatste -waarover straks meer- werd vervangen door James Clyde-leadvocals-keyboards-g, die voorheen als acteur door het leven ging. Voor het kleine onafhankelijke RGM Records uit Londen maakten zij onlangs een nieuwe single, met de nummers "Future" en "Pleasure" (RGM 101776, VIP), geproduceerd door Andy Gold van RGM. Bij hun optredens gebruikt het drietal video's en lichteffecten om een eind 30-er, begin 40-er jaren sfeertje te benadrukken. Hun muziek is veel meer 80-er jaren, zoals was te horen op "Future". De eerste single van de groep heette "Going towards Pleasure", waarop Anthony James Redmond nog meedeed.



ANNE CLARK



DAVID HARROW

Zojuist verscheen via de import op het Red Flame label een elpee van Anne Clark: "Changing Places" (Red Flame RF-22). Anne Clark maakt gedichten, die voor deze gelegenheid door haarzelf gelezen/gezongen worden en op muziek gezet werden en uitgevoerd door David Harrow-electronics op kant 1 en Vini Reilly-g (bekend van Durutti Column) op kant 2. Alle teksten zijn afgedrukt op een inlegvel dat bij deze smaakvolle elpee werd bijgesloten. We draaiden het nummer "Wallies" van kant 1. "Changing Places" als titel zou kunnen slaan op het feit, dat Anne hiermee van dichteres naar plaatartieste evolueerde. Op het nummer "Wallies" verzorgen The Yobettes achtergrondvokalen.

GEOFFREY LANDERS:

Over Geoffrey Landers is helaas niet zoveel bekend. Wel vertelde men ons dat hij erg actief is geweest in het 'Kitchen' gebeuren. Een soort instituut waar o.a. mensen als Philip Glass en Laurie Anderson hebben gewerkt. Nu heeft Geoffrey Landers een prachtige elpee gemaakt "Habitual Features". Geoffrey speelt hierop de volgende instrumenten; synthesizer, keyboards, guitars, Hawaiian steel, bass, percussion, vocals, tapes, loops, sequencers en treatments. Je kunt dus wel stellen dat het hier om een multi-instrumentalist gaat. Ook wordt hij op deze plaat geholpen door Mark Fuller, Robert Drake en Randy Walters. Op "Ground Zero", het nummer dat we lieten horen en dat een onderdeel is van een veel langer stuk muziek, hoor je ook een bijdrage van de dichter Duane Davis. De overige nummers zijn; "It's Telling On Me... Test One", "Overgrowth In Place Of Mortals", "Half/Man", "Direction Release" en de b-kant wordt gevuld door een prachtig stuk repetitieve muziek "Symphony No. 1---" "Honor Without Conception" genaamd. Deze elpee kun je beschouwen als een Spleen-tip voor een langere termijn.

Geoffrey Landers-"Habitual Features" (Local Anesthetic/Cauhaus Records LA.02-1983).

ECHO & THE BUNNYMEN:

Van Echo and the Bunnymen is een nieuwe twelfe inch verschenen "Non Stop (Discotheque)" en dat lieten we horen. Het 'discotheque' in de titel slaat waarschijnlijk op de dansbare sequencer partij (denk aan New Order), wat voor hen eigenlijk ongebruikelijk is. Op de andere kant van deze twelfe inch vind je een zomer-versie van "Heads Will Roll" en "The Original Cutter-A Drop In The Ocean", beide in andere versies op hun elpee "Porcupine" terug te vinden (WEA/Korova Records 240027-1-1983). Tot zover Echo and the Bunnymen, als je wat meer wilt weten kijk dan nog even in Spleen 16 en 18. "Non Stop" 12" (WEA/Korova Records KOW.28.T.249711-0-1983).

WHITE LITE:

Enige weken geleden vonden we bij toeval een single van White Lite. We zijn toen gaan zoeken naar wat meer informatie over deze groep, maar zonder enig succes. Echter tijdens het luisteren rezen er al snel enige vermoedens omtrent deze single. Als je goed luistert naar de manier van zingen, en de klank van de stem van de dame die hier zingt, dan kun je haast niets anders dan concluderen dat het hier om een single van Annette Peacock gaat. Maar nogmaals, zeker weten doen we het niet, het is nl. slechts een vermoeden. We draaiden "Emotional Blackmail" en de andere kant wordt gevuld door "Robot Radio". De single is geproduceerd door Steve Elson (C.B.S./Epic Records EPC.A.3177-1983).

DREM:

De vorige week kwam tijdens de uitzending in Parkzicht een zekere Drem Bruinsma naar ons toe en overhandigde ons een cassette met muziek die hij zelf met de hulp van wat vrienden, had uitgebracht. Bij beluistering van deze cassette, "Tribute To A Threadbare Bridge" onder zijn voornaam Drem, werd al snel duidelijk dat de muziek zowel als de opnames van een hoge kwaliteit getuigden. Het is over het algemeen instrumentale muziek waarin af en toe gebruik gemaakt wordt van wat sumiere teksten, o.a. van Arthur Sullivan. Pierre van de Winkel, Frans Daels en Hans de Beer hielpen hem met wat extra percussie. De rest, al het keyboard werk b.v., deed deze Drem Bruinsma zelf. Wie geïnteresseerd is in deze cassette (Pate Griss Music 001) moet Drem maar even bellen (073-142095). Van deze cassette draaiden we "Six Reels Of Joy". De overige nummers dragen de volgende titels; "Hin", "Distant Smiles", "The Green Of Kindergarten", "Boost", "Melted Memory", "Ankara Ablaze", "Landscape Shifting Left And Right", "Into The Swamp", "Wet Pavements", "Mistral Depression", "Farewell To Eddy Blaker", "Transien Comedy", "Sleepless" en "Und Wieder".

GABI DELGADO:

Van Gabi Delgado, je weet wel een helft van het vroegere D.A.F. duo, is weer eens een nieuwe twelfe inch uitgebracht. "Amor (Full length version)" en "Sex And Soul (Special mix)" dat we draaiden (Virgin Records VS.608-12-1983). Aan te raden is nog steeds zijn elpee "Mistress" (Virgin Records 205367-320-1983). Voor meer informatie zie Spleen 23 en 26.



THE LEGENDARY PINK DOTS:

In augustus 1980 werd er in Oost-Londen, Engeland een band geformeerd met de naam 'One Day'. Al gauw echter werd de naam van de groep gewijzigd in The Legendary Pink Dots. Na een grote reeks van cassettes en bijdragen aan verzamel elpees werd er in november 1982 gelijktijdig op het In Phaze en het New Europeans Records label de twelvé inch elpee uitgebracht, 'Brighter Now' was dit. Dit album was al eerder als cassette verschenen. De plaat werd goed ontvangen in de diversen bladen en men sprak o.a. van de Pink Floyd van de tachtiger jaren. Dit schreef men mede door de Syd Barrett-achtige teksten van de zanger Edward Ka-spel.

Na een serie optredens in een besloten sfeer, trad de groep echt naar buiten en speelden ze o.a. in Keulen met veel succes. Van een van hun concerten werd ook een live-video gemaakt. Na een groot aantal veranderingen in de bezetting bestaat de band nu uit de volgende mensen; ten eerste natuurlijk Edward Ka-spel die met zijn intrigerende stem voor een groot gedeelte de sound van The Legendary Pink Dots bepaalt. Dan zijn er April Iliffe.....keyboards. Phil Knight.....synthesizer, percussion. Roland Callaway...bass. Barry Gray.....guitars.

In het Spleen-concert speelden ze de volgende nummers;

"Flowers For The Silver Man"

"City Ghosts"

"Love Puppets"

"Neon Gladiators"

"Arzhklahh/Olgevezh/Prüüptje Kurss"

Cassettes:

"Only Dreaming" (c60)

(Mirrordot MD (1-1981)

"Chemical Playschool pts 1&2" (2xc90)

(Mirrordot MD (2/03-1981)

"Dots On The Eyes" (c30)

(Cassette King 4-1981)

"Kleine Krieg" (c90)

(Mirrordot MD 04-1981 re-released op het 235 label, Duitsland)

"Brighter Now" (c30)

(In Phaze IF 004-1982)

"Atomic Roses" (c46)

(Illusion Productions LPD-1982)

"Premonition" (c60)

(Flowmotion LPD re-released op het Mirrordot label)

"Apparition" (c36)

(Ding Dong Disk 005-1982)

"Basilisk" (c60)

(Third Mind LPD-1983)

"Prayer For Aradia" (c30)

(Bain Total LPD-1983)

"Chemical Playschool pts 3&4" (2xc90)

(Mirrordot ?-1983)

Plus dan de diversen bijdragen aan verzamelcassettes.

Plaatwerk:

"Brighter Now" (Remixed)

(In Phaze/New Europeans Records IPER 1-1982)

"Curse"

(In Phaze FPA 2-1983)

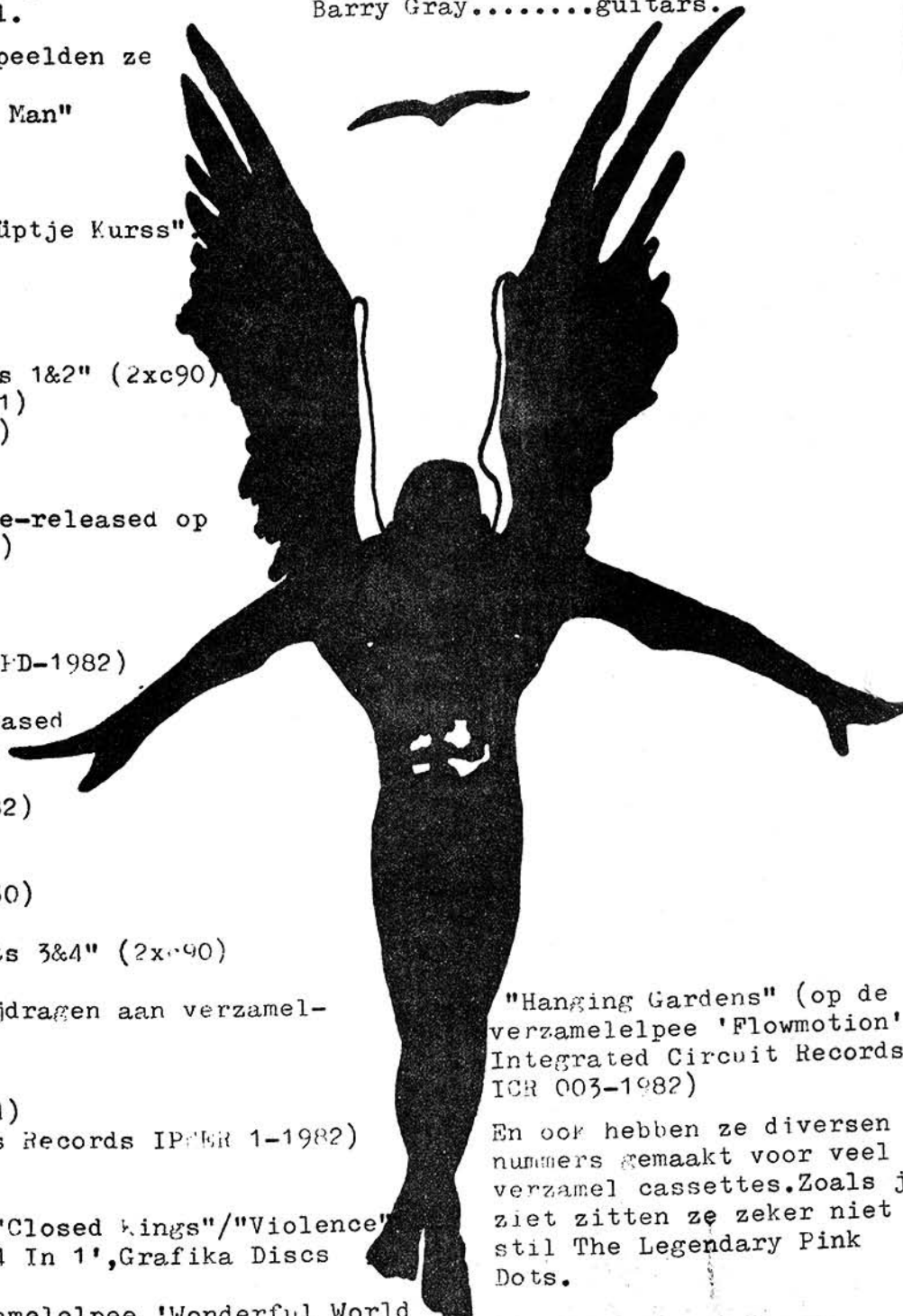
"Sensory Deprivation"/"Closed Kings"/"Violence"

(op de verzamelelpee '4 In 1', Grafika Discs FI-1-1982)

"Defeated" (op de verzamelelpee 'Wonderful World Of Glass', Glass Records GLASS 010-1982)

"Hanging Gardens" (op de verzamelelpee 'Flowmotion', Integrated Circuit Records ICR 003-1982)

En ook hebben ze diversen nummers gemaakt voor veel verzamel cassettes. Zoals je ziet zitten ze zeker niet stil The Legendary Pink Dots.



THE BLACK SHEEP:

In Rotterdam tussen de Waalhaven en de Eemhaven ligt het schiereilandje Heyplaat. Aan het einde van dit eilandje voorbij de Rotterdamse Droogdok Maatschappij, waar nu alweer zeven maanden geen boot in de dokken gelegen heeft, staan de quarantainebarakken van het Rotterdamse Havenbedrijf. Grasvelden, groentetuinen, het einde van de wereld onder de direkte rook van Pernis, een ideale plek voor eigenzinnige muzikmakers. Daar wonen en werken de Black Sheep. Ze hebben geen uitkering maar ook geen eigen geld, daarom staan ze elke dinsdag op de Rotterdamse markt als de Zandkorrels en zingen dan haven- en strijdliederen voor de mensen die boodschappen doen. Als Black Sheep maken ze de rest van de week muziek die je afgeleverd aan Recommended Records zou kunnen noemen.

Maatschappelijk betrokken op zoek naar de grenzen van geluid met swing en sfeer. Op dit moment zijn de Black Sheep: Loek van Saus, Colin McClure en Graham Keatley.

Van de uitgave MCCB 6 Animal Sounds Vol.2; Entrance hoorde je twee ruw gemixte nummers: "Mutate Now" en "Creation". Daarnaast nog het volgende: op de Recommended Record Sampler staat "Strangelove" van de Black Sheep, er komt een Japanse plaat aan met minitracks genaamd "Skating Pears", daarop 1 (of 3) minuten door de zwarte schapen: "24 Hours For The Roses". En tenslotte is er ook een cassette uitgebracht van de Zandkorrels met het ahum 'Nederlandse Repertoire'.

Al hun produkten zijn te bekomen door een briefje of een bezoekje aan The Black Sheep Quarantaineweg 1, 3089 KP Rotterdam. Er staat altijd wel een kopje thee klaar. Tot nu toe ziet de diskografie er als volgt uit:

- MCCB 1 "Capitalist Kid"/"Spider In Love" (Red Balune) 7"-45 rpm.
- MCCB 2 "Maximum Penalty" (Red Balune) 7"-33 rpm.
- MCCB 3 "Chemical Bank" (Geoff Leigh) 7"-33 rpm.
- MCCB 4 "Living In Rotterdam"/"Do The Residue" (Kontakt Mikrofoon Orkest) 7"-45 rpm.
- MCCB 5 "Animal Sounds Volume 1"; "Spyhole On Reality"
"Non Stop Fun Pop"/"Animal Sounds"/"Slow Motion"
"Counting Sheep"/"Buy MCCB"
(The Black Sheep) 12"-45 rpm.



Hierbij een kennismaking met ons Spleen-magazine, een uitgebreide toelichting op ons spleenprogramma (elke zondag van 14.00 - 16.00 uur op Hilversum III). Het is mogelijk om je hierop te abonneren. Het magazine is per kwartaal (13 exemplaren) bestelbaar. Momenteel zijn we beland bij de serie 40 t/m 52. Door het onderstaand kadertje in te vullen en op te sturen naar: VPRO-Radio, Spleen-redactie, postbus 11, 1200 JC, Hilversum, krijg je een acceptgirokaart toegestuurd. Bijgaande antwoord-envelop kun je hiervoor gebruiken. Je kunt ook direct geld overmaken op gironummer 314937 t.n.v. VPRO, Hilversum. Vermeld dan op de girokaart: Spleenmagazine-serie..... en je juiste naam en adres, want die worden verder opgenomen in het adressenbestand.

Ik ontvang graag de spleenmagazine-serie(s): (f.13,- per serie)

1 t/m 13	ja/nee
14 t/m 26	ja/nee
27 t/m 39	ja/nee
40 t/m 52	ja/nee

en ontvang daarvoor een acceptgirokaart op het volgende adres:

Naam:.....
Straat:.....
Plaats/code:.....
